

[Finansministeren.]

ikke er retfærdigt, vilde der nok være Mulighed for, at vi kunde opnaa Enighed om at naa til en mere retfærdig Afgørelse. Men naar det ærede Medlem kun har Grundskylden at henvise til, siger jeg: det hjælper ikke i Øjeblikket de paagældende erhvervsdrivende og de paagældende Beboere i Sønderjylland, som skal nyde godt af dette Forslag, at det ærede Medlem nu igen vifter med Grundskyldsforslaget, og det vil næppe kunne hjælpe foreløbig.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt erkendte Lovens gode Virkninger, selv om han mente, og det forstaaer jeg godt, at Forslaget ikke gaar vidt nok. Han ønskede mere vidtgaaende Foranstaltninger, men jeg forstod dog det ærede Medlem saaledes, at han ønskede dette Forslag gennemført, selv om man ikke kunde komme videre denne Gang.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen omtalte ikke det foreliggende Forslag, men benyttede Lejligheden til at tale om Landbrugskrisen i al Almindelighed. Da vi har drøftet den tidligere og det ikke kan siges, at dette Forslag gaar ud paa at raade Bod paa alle de Mangler, der er for hele Samfundet, er der ingen Grund til for mig at opholde mig ved Udtalelser fra det ærede Medlem, som er principiel Modstander af Rentetilskud, og som altsaa maa forventes at ville stemme imod det her foreliggende Forslag. Men da det ærede Medlem, som sagt, ikke omtalte Forslaget, skal jeg ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser.

Trods den manglende Begejstring, kan jeg sige, hos adskillige af Ordførerne har jeg alligevel Grund til at tro, saaledes opfattede jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at der i alt Fald i denne Sal vil være et Flertal for Gennemførelsen af Forslaget, som det her foreligger. Jeg har ikke noget imod at drøfte Enkeltheder med det Udvalg, som vil blive nedsat, og der kan maaske godt være Ændringer, man kunde opnaa Enighed om, men for mig vil det være af Betydning, at Forslaget i det væsentlige gennemføres i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Jørgen Gram: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremdrog et Eksempel fra Ribeegnen, hvor en enkelt Mand skulde have lige saa store Besværligheder, som man havde i Sønderjylland, og ud fra dette enkelte Eksempel konkluderede det ærede Medlem i, at det i det hele taget var lige saa slemt. Jeg vil deroverfor sige, at det med

tørre Tal kan bevises, at dette ikke er Tilfældet. Selvfølgelig kan der fremdrages enkelte Tilfælde, men i sin Helhed kan det bevises, desværre, er man jo nødt til at sige, at Forholdene i Sønderjylland er værre end andre Steder. Det er ikke vort Ønske, at der opretholdes en Særlovgivning for Sønderjylland. Der er intet, vi ønsker mere, end at vi hurtigt maa kunne blive fri for en Særlovgivning for Sønderjylland. Man kunde maaske være gaaet den Vej overhovedet ingen Særlovgivning at have haft for Landsdelen, men hvordan vilde det da være gaaet, hvis Landbrugernes kynisk-egoistisk havde stillet sig paa dette Standpunkt? De vilde maaske med det overvældende Antal Tvangsauktioner, der vilde være kommet, have faaet bragt deres Gæld ned paa et saa lavt Niveau, som de slet ikke faar nu, men de har ikke ønsket at gaa den Vej. De har valgt, saa vidt det er dem muligt, det kan jeg forsikre den højtærede Finansminister om, at betale alt, hvad de kunde.

Vi fik i sin Tid denne Lovgivning for i nogen Tid at give Landbruget en Lempelse, saaledes at man længere frem i Tiden skulde se, om det var blevet i Stand til at klare sig, og det har nu vist sig, at dette ikke er Tilfældet. Jeg kan i denne Henseende henholde mig til, at den største Sagkundskab, vi har paa dette Omraade, og Jordlovsudvalget, hvis Formand er Det radikale Partis tidligere Formand, som er blevet afæsket sit Syn paa Sagen, har udtalt, at vi maatte have en Forlængelse, ikke paa to Aar, men paa en længere Aarrække. Det samme er Tilfældet med Hensyn til de tre Organisationer, blandt hvilke jo er Det radikale Parti, og jeg haaber derfor, at dette Ønske vil møde Velvilje fra dette Parti, som i øvrigt ogsaa fra Finansministeren, hvis det er muligt, idet jeg gentager, at hvad Befolkningen kan betale, det ønsker den at betale.

At der er særlige Forhold, er understreget af den højtærede Statsminister i hans Svar til De samvirkende jyske Landboforeninger, da de henvendte sig til ham netop om Afhjælpning af disse Forhold; jeg tillader mig at citere, hvad den højtærede Statsminister svarede: Til Slut skal jeg fremhæve, at Regeringen følger Forholdene i Sønderjylland med megen Opmærksomhed, er klar over disse Forholds ganske særlige Natur i forskellig Henseende og er besjælet af den bedste Vilje til at afbøde Vanskelighederne i den Udstrækning, dette maatte synes rimeligt og muligt. Ja, det er kun, hvad der synes rimeligt og muligt, jeg og mit Parti ønsker at faa Regeringen og